

Theo Quené

29 juli 1930 – 4 juni 2011

Arendia Oomen Fotografie, Den Haag

Theo Quené werd op 29 juli 1930 in Oostzaan geboren. Hij studeerde aan de Landbouwhogeschool te Wageningen, waar hij in 1956 het ingenieursdiploma verwierf. Op 1 september 1956 trad hij als wetenschappelijk medewerker in dienst bij de afdeling Sociaal-Economisch Onderzoek van de Planologische Dienst en op 1 maart 1967 werd hij benoemd tot directeur van de Rijksplanologische Dienst. In deze functie was Quené nauw betrokken bij de vormgeving van ons nationale milieu en zat hij in tal van commissies en raden.

De wetenschappelijke publicaties van Quené richtten zich aanvankelijk op de planologische problematiek van het platteland. Later verbreedde zijn belangstelling zich meer op de grondslagen van het nationale beleid ten aanzien van wonen, werken en recreatie, waarbij hij veel aandacht heeft voor het leefmilieu van de bevolking.

Ook in de internationale planologische wereld nam Quené een vooraanstaande plaats in. Van 1972 tot 1976 was hij directeur-generaal ruimtelijke ordening op het ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening (VROM) en van 1976 tot 1978 secretaris-generaal van hetzelfde ministerie. Daarna was hij tot zijn benoeming tot voorzitter van de Sociaal-Economische Raad (SER) in 1985 ook voorzitter van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid.

Bij zijn benoeming tot lid van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen, in 1971, bij de toenmalige 'vrije Sectie', gaf hij al spoedig te kennen dat hij in verband met zijn functie bij de SER het landsbelang en wetenschappelijke belangen niet goed kon combineren. Zijn Sectiegenoten hebben hem daarom zeer zelden mogen ontmoeten. Dit maakt het voor de schrijver van dit levensbericht moeilijk om uit eigen ervaring veel over Theo Quené te melden. Voor enige nadere feiten betreffende zijn verdere loopbaan zijn van publicaties van de SER benut.

Quené stond niet graag op de voorgrond. Het ging hem nooit om zijn persoon, maar altijd om het ambt dat hij vervulde. Dat maakte hem weleens enigszins onbenaderbaar, maar het paste volledig bij zijn opvattingen over dienstbaarheid aan de publieke zaak. 'Mensen van mijn generatie maken nog het onderscheid tussen ambt en persoon. Dat onderscheid wordt nu niet

meer beleefd. Dat vind ik uitermate jammer. Want ach, de mensen komen en gaan, maar het ambt blijft. Voor de cohesie in de samenleving zou het goed zijn als het ambt weer eigenwaarde en inhoud zou krijgen.'

De geest van die tijd is altijd om hem heen blijven hangen. De keus voor een loopbaan bij de overheid lag voor de hand. 'Daar ben je bezig met het ordenen van stukjes van de samenleving.' Bij zijn afscheid van de SER typeerde Alexander Rinnooy Kan hem als iemand die zich nog steeds het meest verwant voelde met de naoorlogse generatie van wederopbouwers van Nederland, aan de sfeer van opofferingsgezindheid, solidariteit en dankbaarheid voor de herwonnen vrijheid. Hij werd vervolgens benoemd tot Grootofficier in de Orde van Oranje Nassau. Ook na zijn pensioen bleef hij in contact met de samenleving. Hij was voorzitter van de VROM-raad, waarnemend burgemeester van Zaanstad, interim-decaan aan de faculteit Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Leiden en hij ontving een eredoctoraat van de Universiteit Wageningen.

Theo Quené was een man met een zeer brede ambtelijke, bestuurlijke en wetenschappelijke achtergrond. Gezaghebbend vanwege zijn intellectuele kwaliteiten. Een man met stijl. In de woorden van wijlen FNV-voorzitter Johan Stekelenburg bij het afscheid van de SER: 'Quéné vocht met stijl voor de overlegeconomie en voor fatsoenlijke arbeidsverhouding, in een wereld die aan stijl verloor.'

Op 4 juni 2011 overleed Theo Quené op tachtigjarige leeftijd in zijn woonplaats Amsterdam.

Met dank aan Alexander Rinnooy Kan en Corien Lambregtse